

Det døende barn og moderen.

Moder, jeg er træt, nu vil jeg sove,
 Lad mig ved dit hjerte slumre ind;
 Ønsb dog ei, det maa du sørge mig
 love;

Thi din taare brænder paa min kind.

Der er kaldt, og ude stormen truer,
 Men i drømme, der er alt saa smukt,
 Og de søde englebørn jeg sturr,
 Naar jeg har det trætte slet luft.

Moder, ser du englen ved din side?
 Hører du den blide musik?
 Et, han har to vinger, smukke, hvide,
 Dem han fløret af vor herre sit.

Stemt og gult og rødt for slet for-
 der.

Det er blomster, engelen udstrør;
 Faar jeg ogsaa blinger, mens jeg le-
 der.

Eller, moder, faar jeg, naar jeg dør?

Doortor trækker saa du mine hænder?
 Doortor lægger du din kind til min?
 Den er vaad, og dog som ild den
 brænder;

Moder, jeg vil altid være din!

Men saa maa du ikke længer sulke,
 Græder du, saa græder jeg med dig;
 og jeg er saa træt — man slet ikke —
 —Moder — sel Du kuffer englen mig.
 D. G. Andersen.

**Lærdomme af Guds ord
 og
 fra livet.**

**Varmhjertige, trosfaste Gud, op-
 lad min mund til din lov og pris.**

Salme 138: Af David. Jeg vil
 prise dig af hele mit hjerte, for gude-
 nes mine vil jeg lovsunge dig. Jeg vil
 tælle mig ned foran dit hellige temple,
 og jeg vil prise dit navn for din mi-

staaedbeds og din trosfæsteds skyld; thi
 herligt over alt dit navn har du gjort
 dit ord. Den dag, jeg raabte, svarede
 du mig; du gjorde mig fremad, i min
 sjæl kom der styrke. Herre! Alle jor-
 dens sanger skal prise dig, naar de høre
 dine munde ord. Og de skal syn-
 ge om Herrens velt; thi Herrens ære
 er stor, thi Herren er ophøiet, og han
 ser til den ringe, og den stolte hender
 han fra det høje. Om jeg vandrer
 midt i trængsel, holder du mig fast;
 mod mine fienders vrede udvælder du
 din haand, og du frelser mig ved din
 højre haand. Herren vil fuldføre sin
 gerning for mig. Herre, din miskun-
 ded varer evindelig; og du ikke dine
 fienders gerninger!

Et overbæls Guds ord, tænkt paa Is-
 rael's skæbne guds tjeneste, i salmer og
 lovsange at prise Gud for hvad han
 har gjort og endnu vil gøre for at
 samle sig en menighed af alle folkslag
 paa jorden, at love og takke for naad-
 den mod ham personlig og bede, vendt
 mod Herrens hellige hus. — det har
 været Davids helligste lyst. Og har ikke
 vi ligesaa har grund til at lovprise
 ham for hans store naade mod sin kirke
 og mod os selv personlig? Israels
 menighed maa i sine bedste dage ha
 været en tyngende og bedende menig-
 hed. Men dette har man jo ogsaa
 sagt om vor lutherske kirke, og det med
 rette; thi de sande lutherskere er, Gud
 ske lov, endnu bønner og samensol.
 Vel dem, om hvem i adant Lin 5 er!

Et atlyde og tilbede Gud og ophøje
 hans ære med sang det er englenes
 gerning, og det skal være vor gjerning
 i evigheden. Nu, hvorfor da ikke af-
 rende nu ogsaa og bede og i alle t og
 adlyde Gud! Herre Gud, gi mig lyst
 dertil!

Quod det var lyst for verdens vise,
 det betroede Herren sin menighed, som
 han i tusender af aar opholdt ved sine
 maanedstæter. I miskundhed og trosfæ-
 sted ledjagte han den i lyse og mørke-

dage. Hvor elskelig var hans bolig og
 hans navn herligt i Israel!

O, hvor overmaade rig paa barm-
 hjertighed! Ogsaa de arme bedninger
 vil han opna i sit samfund; derfor send-
 der han i tiderne fulde sin eneste søn,
 som ved sit hellige og dyrebare blod
 fjæder og renser sig en menighed vande
 af jøder og bedninger, saa jordens
 sanger med sine underfættelser lærer at
 kjende og adlyde ham, takke og lovsunge
 hans ære. Dette er den kristne mis-
 sions herlige frugter. Naatte denne
 gerning fremdeles deltes ogsaa i vort
 fjære samfund, saa vi utværlig med
 søn og gave maa missionere, at vore
 egne sjæle maa være Herrens sangst, og
 at kunde være med at fange og samle
 andre i hans navn!

Herren glemmer ingen. Til den
 ringe ser han i naade og velbedag.
 Men heller ikke de stolte kan skjule sig
 for hans blik; han mærker deres stolthed
 og naar deres hoffærdighed smod!
 Stor og herlig er han i sin menighed,
 og herlig aubænder han sig i bednin-
 gelsandere, hvor han lar sit ord lyde
 sinne, saa tusender af sjæle vender sig
 fra de mange af, ubere til den eneste
 sande Gud. Men den den er nu nød-
 vendigere end nogensteds: Herre, lad
 ikke dit ord lyde for vor utaksemvillig-
 heds skyld flyttes fra os og være dødt!

Ikke David sene, men ogsaa endnu
 af os, har personlig meget at takke Gud
 for; thi ikke han alene vandre ofte ven-
 dere i angst; men endnu, som gjer al-
 vor af sin frelsedom, maa den samme
 vel, om end paa forskellige maader; og
 alle dette fra David skal Gud ha den
 ros, at Herren holdt ham ilde og naa-
 gede over fienders vrede; men jaude
 des junder endnu alle sande kristne
 idag: „Min Gud, maa mine fienders
 vrede udvælder du din haand, og du
 frelser mig ved din højre haand. Herre,
 din miskundhed varer evindelig; og du
 ikke dine fienders gerninger!“

Ja, hvad du har begyndt i din tri-
 stendhed, hos de arme jøder og bednin-
 ger og i mit fattige hjerte, det fuld-

føre du selv, o herre Gud, i Jesu navn i
 Amen.

Naar Jesus kommer ind i huset,
 Og hans den søde bliffens trod
 Har alle hjerter gennemskuet!
 Og sættel sig i stalen ned,
 Da blir der stille, lyst og mildt,
 De caet aiter, hvad er silt!

O, maatte han nu snart saa træde
 Derind, hvor han er ubesjænt,
 Og bringe lys og lyd og gløde,
 At hedenskab kan vore endt.
 Og læget alle hjerteskaar
 I kristnes hus og bednings gaard!

“Central Amerikas” forlis.
 (Af Signald Skovlen).

(Fortællelse).
 Klotten 6 aften kom en fannert i
 nærheden, ballastet, bestemt til Boston.
 Kapteinen bad den at ligge ved dem,
 da han ventede at synke hver øieblik.
 Dertil svarede ja; men en halv time
 efter kunde de ikke se dens selt i hori-
 zonten oven vand. De affyrede da en
 kanon, en rafet op i luften og en red i
 vandet i en hne for at betone, at de
 var sædige at sunk; men ingen kom
 til hjælp.

Klotten var 7:30; mørket var lyst,
 og det blæste haardt. Kapteinen stod
 paa kommandobrettet og er hjulstaden og
 røgte sin sigar, ved hans side sungspe-
 ken fra San Francisco. De som sungs-
 mesteren lende op af rummet til kap-
 teinen „Tiden er omme. Du spæker
 den. Der er ingen flere saa tilbag;
 de er alle drukte.“ Kapteinen tog sit
 guldur med sig, længt det om
 pengeskriftens hals og sa: „G. d det til
 min kone, om De blir hjertes. Jeg
 har intet haad. Farvel.“ Han havde
 ingen rebningsbøle, men røgt sin sigar
 sigar, indesluttet og rolig. — Da vilde
 sig sibe's forskavn; alle løb frem i en
 ligner paa baugen. To brødre fra
 Tyssland, hvor med sin pung guld, saa

man paa brygghuset. Et brag — agterstribet saak; med agterenden fore gik det kolofate sigs tilbaand. Alle drog med i handhjulstrolen; de antog, at de var under i onteent fem minutter. Saa kom de op, alle paa et sted i en skygge. De greb fat i og skyggede sig fast til hverandre, ved sig selv, spiltedes ad og fastes endelig ud fra hinanden af strømmen. Man hørte løstelenen med tilbaand dem raabe nogle ord om at befale sig til Gud i himlen. En tid efter havde en seer ham sømvende. Dere erfarede ikke om ham. For styrmanden og en del af passagererne, hvem champagne havde brugt i skierne, blev bombroden deres grav. Paa de opslidte vragstumper skyggede de sigbrudne sig fast. Selsken mand stod paa et lille af lastotaget. To havde med et lommesættende fastknyttet et par bære; nogle stod paa inger, andre paa bjælker; thi idet stibet sank, havde det underdørlig vand, naturligvis sprængt dækket op og revet stibet sønder. Man saa kunde sømme; men de reddede sig paa redningsbøierne.

Dag — hvilken redbning var her at vente? Vangt ude fra land, i et oprørt hav, ubrugte, udmastede og udkungrøde. Kl. 7:30 gik stibet tilkunds; det var langt til kogens lys, og hvad vilde vel dette vise dem? En liden skygge af forvullede mænd, der strømmede mod havnen midt i en sælsk, uamaabelig grav. — Et stib kunde je dem? Hvem ser i oprørt see et menneskehed paa den vide havslade? Hølen vilde komme, naar det begynde at lyne af dag. — Spa hundrede mennesker paa en plad i høret! —

Timerne gik; men endnu er passet fast som dag.

Se, da flimter de et lysende henover halgetoppene, som kommer nærmere og nærmere.

3. Varjelen.

I midten af August 1857, fortæller Hvidstærk Raders Johansen af Rolbjørnsdal ved Arrendal, således jeg besejle i Honduras. Mit stib, barf „Elen“, lastet med mahogani, samt besuden endel forvætt og kofodnabber, var bestemt til Falmouth for ordre. Jeg holdt det klybende med og mod vinden, nordøstlig frist dets, indtil jeg kom til vestenden af Cuba. Cap Antonio, så da nordlig vind, men løst og stille, med disse last, saa et ikke kunde se langt for os. Da vort bestil stod først af Havana paa den Cuba, som tre simbaade ud fra samme; den ene

navn var „Central Amerika“ og den anden „Empire of City“; den tredje var en stygødsbaad fra Boston. Nogle dage efter de tre simbaade havde passeret os, så vi en herlærk fra n. o. Jeg var da kommen ca. 20 mile udenfor Bahamabanen, og efter de villet skulde stibet være i østkanten af golfstrømmen, men var ikke sikker, da vi ingen observation havde hørt paa flere dage. De orskanen begynde, så søvred vi alt og nedlagde i rummet. Hvad vi kunde saa ned, og befalede stibet i den almøstige haand, som styret alt til det bedste for os, naar vi sætter vor lid til ham.

Det var den 10de sept. 1857, som orskanen rasede paa det Herleske; den lide rasede den til n. o., men blæste lige hørdt; den 11te om eftermiddagen begynde vinden at afta, saa vi skatte to rebede mersjøl og rebet fast; vor melsau havde vi om eftermiddagen hørt til dæks for at sætte et søstieret i den i paakommende tilfælde, at stormen eller stibe begynde, at vi kunde holde stibet bedre til vinden. Stibet gled hen over bølgerne med en Hønsom fart. Da kl. mangede 10 minutter paa 6, purrede jeg ud vognen, som var tilføls, for at hjælpe os at opblive den nedstredte gæffel. En liden engelst gut var oppe og smæde sefanmassen, og jeg staar paa halodækket midt for brane bangbarbuer og kommanderer ham, hvorledes han skal smæde. Som jeg stod og saa tilovers, så jeg et flag paa min høire skulder; jeg vendte mig rundt; hvad skulde jeg andet se end en stor fugl, som vendte sig fra stibet, — dette var bogbord — og sål rundt paa styrbords side og foran styrbordommen og kommer paa det samme sted, hvor den var første gang. Jeg blev staaende paa det samme sted, vendte mig og fulgte den med øinene med stor forundring. Da den nu kom midt for begge barbaruerne, hvor den var første gang, vendte den sig med vingerne op og ned og sål imellem barbaruerne og lige i mit bryst. Saa sål den fra mit bryst ned paa halodækket, og jeg blev ganske forbauset, at en fugl skulde ville overfalde et menneske. Men jeg sattebe mod og greb fat paa den med min venstre haand; men den bed mig i min venstre tommelfinger, saa jeg maatte slippe den, men tog fat paa den med den høire haand. Saa løste den sig hoved op og bed mig i stjergget under hagen, saa jeg var aldeles søst og ikke kunde saa løst taget. En gammel baadsmænd, som jeg havde, som ste-

blillelig til for at hjælpe mig og greb fat i fuglen; da slap den mit Hæg og greb fat paa baadsmændens haand og skar ham med nabbet lige over haanden, saa blodet strømmede af den. Den lille engelst gut, som var oppe og smæde sefanmassen, kom os til hjælp; han tog fuglen rundt halsen og holdt den, saa den ikke kunde bide. Vi tog da et stykke sjømandsgarn og satte fast paa dens ene fod, saa den ikke skulde slippe fra mig. Jeg ordinerede da at gi den vand, brød og flæk; jeg tænkte, den var tørst eller hungrig; men den vilde ikke se paa nogen af delene; dens øine var sædte paa mig alene, og dens attraa var at slippe paa mig. Vi satte osse i stor forundring over dens demodige øine, som altid stirrede stibet paa mig og ikke veg fra mig til nogen anden mand, og den iver, som den havde til at komme til mig. Fuglens legeme fra halsen til halen var omtr. 18 tommer; fra den ene vingespids til den anden var den ca. 3 fod 6 tommer, dens næb 6 tommer langt og skarpe tænder som en ballejag; dens ben var efter fuglens størrelse som almindeligt, med sømmehud til de yderste led, og ellers en vakkert fugl af stamning; dens farve var isgraa, dens hals var lang, naar den strakte den frem. Vi havde ikke før seet en saadan fugl. Vi blev staaende en stund omkring den, og det sålde mig ind den første gang, den slog mig paa den høire skulder, at den var et varjel, udsendt fra Gud imod en ulykke; men hvad der var paa min vel, havde jeg ingen anelse om, og heller ikke så jeg mine tanker til nogen, særend mandslabet udbrød med de ord: „Det er et varjel sendt fra Gud. Betragt dens øine paa laptainen, og den loer, som den har, for at komme til ham.“ Jeg siger da til min styrmand: „Maaste vort stib er mere velsig, end vor regning eller bestil staar, og vi er nærmere land, end vi tror — vi styrede da n. o. l. n. — vi skal styre n. o., saa et vi sikker, at vor kurs ikke skæjer paa land.“ Men styrmanden nævrede og sa, at vi ligesaa vel kunde seile op i nikkelen som seile fra den ved at tørandre kurs. Jeg hørte ikke denne gang efter hans tale; men stibet blev ved at gaa n. o., som jeg havde bestemt. Men styrmanden holdt paa sit samme, at vi ligesaa vel kunde seile op i nikkelen som seile fra den ved at forandre kurs, og jeg blev stib af at høre paa ham længer og forandrede da kursen tilbage til n. o. l. n., som den gik, før fuglen kom til os. Jeg blev ved at gaa frem og

tilbage paa bærket og tænkte uvent over den sag, men så ingen ro, inden jeg efter havde forandret kursen tilbage til n. o., som jeg første gang havde bestemt. Det var kl. 6, fuglen kom. Da klokken var 8 om aftenen, raabte styrmanden: „Logge! for at se, hvad fart stibet gik; men ingen turde komme agter for fuglen.“ Det var saa mærkt, at man neppe kunde se sine egne hænder. Jeg sa da til anden styrmand, at vi skulde prøve at saa fuglen med i laptainen og sætte den fast i en sbedør om bogbordside. Det varede længe, inden det lykkedes os at saa den ned; omfider stede det, da anden styrmand tog to stolte og holdt dens vinger til legemet, og jeg gik foran med i laptainen med sjømandsgarnet, som var fastet til dens fod. Jeg havde megen møde med at holde den fra mig, indtil jeg fik den fast, og dens øine stirrede stibet paa mig som tilførn. Klokken blev 9, og det var min vøgt tilførn; men jeg frøstede for at jobe, da jeg tænkte: om den stber af sjømandsgarnet, saa kan den myrde dig i jengen eller dog gjøre dig skade. Kl. 10 satte den hovedet under vingen og sov hen, og jeg i lige maade til kl. 12 midnat, da styrmanden kom og purrede mig, og jeg blev liggende til kl. tre kvarter til et.“ Fortf.

After the Storm.

Once, after a great storm, a sailor's chest was found on the sea coast. A Bible was found in it, and on the fly-leaf were these words:

“A parent's blessing on her son
Goes with this holy thing;
The love that would retain the one
Must to the other cling.
Remember, 'tis no common toy;—
A mother's gift! Remember, boy.”

Perhaps that sailor boy had been drowned in the storm; but if he had learned from his Bible by faith to take a firm hold of Christ above the roar of the waves and the winds, his soul would go to heaven, where storms rage no more.

“Our Friend.”

Vort arbejdsfelt.

Menighedskolens historie i Zion's menighed, Ballard, Wash.

(Udsnit af et skolekomitens beretning ved W. Pedersen).

Efter i lang tid at ha handlet om denne sag, begyndte man i sommeren 1904 med alvor at arbejde for, at Zion's menighed i Ballard om høsten samme aar skulde begynde med en fast ordnet menighedskole.

Der var mange forhindringer, naar da der var mangel paa interesse hos mange. Som menighedens protokol fremviser, blev der holdt mange menighedsraader om sagen.

Den 23de maa blev John Pedersen og Mathis Albertson valgt som komite for at besøge menighedskolen i Portland, og at rapportere angaaende dens plan og drift samt de bøger, som der brugtes. Ved samme raade blev det besluttet, at pastor Christensen at holde foredrag om skolen.

Ved menighedsraade den 22de august blev vor hjerte barneskole atter sat op til behandling. Hvidtill saa det ud, som om det ikke skulde lykkes. Det ser sigeligste og mest nedslaaende var, at der blev færre og færre ved menighedsraaderne. Ved dette raade (22de august) besluttedes, at pastor Christensen igjen skulde tale om menighedskolen forfremkommende søndagskveld, og samtale-raade derom skulde holdes forfremkommende torsdagskveld, nemlig den 1ste sept.

Saa maade man da den 1ste september, for at drøfte og, om muligt, handle i skole-sagen, men da saa saa indfandt sig, enedes man om at kalde et raade til forfremkommende søndag eftermiddag klokken 3, med et indbydende om, at, om muligt, alle fremmedrettede medlemmer vilde raade frem.

Menigheden samledes da søndag den 4de sept. 1904, kl. 3 eftermiddag, for at la et sidste afgørende skridt, og efter en kort andagt og bøn stred vi i Jesu navn til handling. Se referat derom i menighedens protokol. Det var en hellig højtidelig dag, en stille søndagseftermiddag. Kun 8 fremmedrettede medlemmer var tilstede, samt en del besøgende. Efter en længere forhandling blev besluttet med en flæmme at begynde skolen, en flæmme blev, altsoo i flæmme for at begynde vor hjerte barneskole i praksis.

Den følgende dag, mandag den 5de

september, aabnedes skolen klokken 9 formiddag. 8 børn maade frem og blev indskrems af menighedens prest, pastor W. K. Christensen. Disse, som er skolens første elever heter: Jennie Toedt, Arthur Pedersen, Staben og Olga Pedersen (søstende), Mathis og Dagmar Albertson (søstende), Gertrude og Emil Christensen (søstende).

Saa langt havde Herren hjulpet. Det næste skridt var nu at saa en kristelig skole og duellig lærer, og heri var vi saa heldige at saa en, som havde sin uddannelse ifra vort eget kirkesamfund skole, nemlig miss Hannah E. Young. Ved menighedsraade den 18de september 1904 blev hun enstemmig valgt, og menigheden overtog til det nyvalgte skoleboard at udstede taldbrev til hende, samt love hende \$40 om maanedens løn, der holdtes skole.

Skoleboardet er Ole Larsson, Hans Toedt, Marlin Pedersen og pastor W. K. Christensen, som ifølge sit taldbrev af menigheden er selvstændig dertil.

Dette menighedsraade den 18de sept. aabnedes med aflyggelsen af salmen: „Guds ord det er vort arvegods, Det skal vor astoms være,“ osv.; thi det var hovedbetsigten med denne vor skoles begyndelse.

Saa hjælpe da Gud, at denne vor brenstigt maade, for Jesu skyld! Amen.

Cigaretter igjen.

I „Pacific Herald“ nr. 16 saa jeg en artikel, som forklarede hvor skadelig det er for ungutter at røge disse tingester, som kaldes cigaretter.

Om rigtigheden af denne paastand synes der ikke at være noget spørgsmaal eller nogen disput.

Na! Hvorfor læser disse smaagutter denne laak eller unode at bruge tobak? Er det ikke, som oftest, direkte af deres egen far, eller af deres lærer, eller endog saa af deres prest?

Lænt over dette, I som er i en saadan stilling, at I blir set op til af disse unge for alt, som er ærbart og retskaffent og budigt, og spørg saa eder selv, om I kan sætte dette slette eksempel og saaledes affstedkomme denne forargelse uden at gjøre skyld.

Se efter hvad der staar i Matt. 18, 6. Her er et lidet eksempel: En forholdsvis ung mand, som jeg er meget sammen med, er en meget haard tobaktygger. Jeg spurgtte ham en dag, hvor længe han havde brugt tobak, og fik til min forbauselse det svar, at det var

lige siden han gik og lakk for præsten. Han havde altid for den tid haft den tanke, at det var noget galt ved at bruge tobak, og det var det, som gjorde det; thi han vidste, at hans far ikke var saa fuldkommen i alle ting. Men da han saa fik se, at præsten tog sig en ødelig strop iblandt og sad og spottede nok saa genyttelig bort i en frog, saa forsaandt al tvil; thi han havde besluttet den mening om præsten, at han var en hellig og ren Guds mand, som ikke vilde gjøre noget galt. Denne mand sa videre, at han vidste at tobakken var skadelig for hans helbred, og lægen havde sagt ham, at det var bedre, om han ikke brugte tobak. Men naar han forsøgte paa at slutte dermed, saa blev han rent galen og kunde hørken se eller høre. Han er altsoo nu en fuldstændig slave af denne laak. Men den tid han lærte dette af sin prest, forstod han ikke, hvad det vilde lede til.

I, som omgaaes med smaagutter og har noget med deres opdragelse at gjøre, burde være forsigtige med, hvad I lærer dem, enten ved eders tale eller ved eders handling, huffende vel paa, at de er meget gløggere til at efterabe det onde eller slette end det gode.

Na er det visseligen galt, at vore smaagutter bruger tobak, men det synes at være saafængt at standse og angribe dem derfor eller at advoate dem derimod, saalænge deres forefædre sætter dem dette eksempel. G. J.

Hvordel tobakbrugen maa ansees for middelting, saa har man dog vel merke sig, at naar lægerne og andre erfarne folk — saasom forældre og lærere — advoater børn og ungdom — og vel ogsaa andre — derimod, og man i trods blæser lige advoater her i landet, da ophører den at være en middelting, og blir til synd for den, der venter sig dermed skader sig selv eller andre. Eksemplet magt — ved vi — er her, og de den skriver, der ved sit eksempel bitterlig bringer den svagere til fald. (Rev.)

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA • WASH

DRS. ROBERTS, DOERREN AND RAWLINGS
DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty.
156 Pacific Ave. Tel. 100479.
TACOMA W

Student-Supplies
OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co
926 Pac. Ave. • Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
Notary Public.

Udfærdiget alle lovlige Dokumenter saasom Skjeder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall
TACOMA. WASH

Lutherist Pilgrim Hus
No. 8 State St., New York.
Kunne Hus ved det nye Hamborgskil for Emigranter
for Børns Office.
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmidlshjælper nær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bli ved Raad og Vaad.
Høll, som kommer fra Berlin, tjener med Balt Line Street car lige til Køben.

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udbud af Skolebøger, Salmebøger, Bibles, Romaner og Waller, samt alt, som tilhører en vel udstyret Bog- og Papirhandel.
Ordres pr. Post expederes hurtigt.
VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave.

Til udstillingen i Portland.

Til dem af vore menighedsfolk og andre venner, som tænker paa at overvære udstillingen her i sommer, oplyses det, at Asementat i preslegaaarden er islaabjort og vil bli indredet til selskabslokale. Det er et simpelt, men et stille og godt lokale. Kun er det slemt, at det ikke er større. Det er bedst, at de, som vil hengste sig af denne leilighed til billig selskabslokale, skriver sig plads, for de kommer til byen. Der vil bli et rum for mænd og et for kvinder. Og der er gode udfigter til, at man kan see en kop kaffe og spise sin lunch for en lille liden godtgjærelse i lirkens Asementat.

For nærmere oplysninger om pris og andet skriv til

O. Hager, 425 East 10th St. South, Portland, Ore.

H. B. Dag ind sendes heret postkort for 10c.

Endvidere oplyser pastor Hager, at formand Fols og pastor Pedersen har sat lokale i stien og fundet det at være anlægsledsørdigt.

Portland, Cal. 12te maj, 1905. Kjære D. old.

Bli D. opta følgende glædelige efterretning, fra Oakland, Calif:

Søndagen den 7de maj var en stor glædesdag for vor frelser menighed i Oakland, Cal., idet den nemlig fik sin kirke indviet. Regnveiret til trods var kirken vel fyldt, da gudstjenesten begyndte om eftermiddagen kl. 2:30.

Indvielsestalen holdt stedens prest over den 100 Davids salme v. 4 og 5: „Gaar ind i hans porte med pris, i hans foraarbe med lov, priser ham, lover hans navn! Thi Herren er god; hans miskundhed varer til evig tid og hans trofasthed fra slegt til slegt.“ Mellem oplæsningen af de forordnede skriftsteder blev Grundtvigs beilige salme affunnet: „Kirken den er et gammelt hus“. Indvielsestalen holdt pastor J. Johansen efter fuld magt fra distriktsformander. Teksten var dagens evangelium: Jesus er den gode hyrde, Joh. 10, 11—16, og temaet: „Hvornar har en menighed al grund og opfordring til at glæde sig og talke Gud ved indvielsen af sin nye kirke?“. Dette behandles: 1) Naar hyrdens, Jesu Kristus, røst tydelig høres derinde, og 2)

Naar menigheden stilig og villig samles om denne hyrderøst og følger den.

Efter kirken derpaa blev erklæret indviet i Herrens navn til bestemt brug, talte pastor J. D. Thiel af Oakland paa tysk og pastor H. Hager af Oakland paa engelsk. Foruden de ovennævnte assisterede følgende prest: E. Carlson og O. Grønberg af San Francisco, W. Varsen af Oakland, G. J. O. Nielsen af Hayward og J. H. Witte af Alameda.

Vor frelser menighed i Oakland blev stiftet den 12te maj 1904 af pastor W. R. M. Carlén, som da blev kaldet til dens prest og sjælsfæder, og den 17de juli samme aar holdt han sin tiltrædelse. Menigheden var just ikke stor til at begynde med, men den har dog stadi en rolig og stil-r vækst; men den indfær snart, at stude det efter de mange og tunge udsædels aar, med stufede forhaabninger i arbeidet i Oakland, bli til noget, maatte den hurtigst muligt søge at see sig et eget kirkeligt hjem. Det har vi her, Gud se tak, en engelst fæstmenighed, som har sin egen kirke, der var villig til at la os bruge dens kirke om eftermiddagen og aftenen, men dette kunde ikke tilfredsstille i længden i en saa stor by som Oakland, hvor formiddagsgudstjenesten er en nødvendighed.

En ubet oaduede sig da derved, at en fornst bapstkirke var billig til sig, men lotten fulgte ikke med og var forresten ikke heidig beiggende for vort arbejde. Ved læste om hjælp fra oven var pastor Stens ud menighed saa tyrtlig, at den laante midler, idet den bet 24,00 som trængtes til at kjøbe lot for. Nu blev da denne kjøbt den 23de dec. 1904, for 75x95, og kirken blev flyttet hen paa lotten; kirken blev da fuldstændig reparert indvendig og udvendig, saa den i alle dele er som ny, et smukt taarn, et galleri og forholning osv., blev føiet til saaledes at den nu staar i egne lutherist stil.

Kirkens størrelse er 28x58. Meget af arbeidet, som blev udført paa kirken, var gaver fra menighedslemmerne og udenforhaende, som havde hjerte for sagen. Wisstelig vi har grund til at takke Herren for al hans usottjente naade og miskundhed, han har været god imod os, hans være prisen og æren i al evighed! W. R. M. Carlén.

Et bliddende hjerte.

Guds offer er en fænderbrudt aand; et fænderbrudt og fænderbrudt hjerte skal du, o Gud, ikke foragte.

I en landsby i Mesopot (i det nordlige Oplanden) legte en liden hindupige en eftermiddag udenfor døren. Gudet satte menneskes drag forbi, røvede barnet og folgte det til en rig og forren kone, der var en tilhønger af den falske profet Mohamed. — Det yndige barn behagde konen saa meget, at hun opdrog hende, som om det var hendes egen datter, og lod hende under vise i koranen, mahomedanernes religionbog. Saaledes voksede barnet op under lykkelige omstændigheder. Men paa en gang kom det barnet i fiende — hun vidste ikke selv hvorledes —, at hun var en fænderinde og behøvede forløsning. Hendes plejemor gjorde alt muligt for at bortjage disse uægte tanker just ligesom man vilser at gjøre midt i tilfælden, naar ens fænderlighed blir usigtlig. Man gaar paa dansehus, søger adspærelse, besøger markeder; fornemme folk gaa i teatre og paa koncerter. Saaledes var det ogsaa tilfældet her.

Den fornemme lille henteede liden danser, som maatte danse for pigen. Hun lod sig lære somme, som maatte forevise sine saaledes magiske kunster. Hun henteede slangebegerere, som maatte fortvæle slanger og la dem danse. Alt var forgyvedt. Hendes uro blev kun større. — Da blev en mahomedansk prest tilfaldt; han lod hende lære lange bønner af koranen i det arabiske sprog, som pigen stattede sig forstod; og fem gange om dagen maatte hun vandre sit ansigt mod Mecca, den falske profets fødested, og fremføre disse bønner. Det var ikke dette hjælp. — Da kom pigen paa den tank, at hendes hjertes uro havde sin grund deri, at hun havde forladt sine fædres religion — thi hun var jo en røbet hindupige. Nu kendte man bud til Bramin, en hinduprest; han stude læge og hjælpe. Men han udtalte en forbandelse over pigen, forbi hun var bleven mahomedansk. Forst da man viste ham en haardfuld penge, gaa han hende hjælpende midler. „Daglig,“ sa han, „maa du bringe den himmel et blomsteroffer og ofte bjevvelen en buk hver uge.“ — Indens glædelige solstraalet frembringer en blomsterpragt, som ikke findes noget andet sted. Blomsterne har derfor det en langt større betydning. Man kjenper det i sandhed et blomsterisprog.

See ofrede da ogsaa hin pige en blomst, der stude udtale hendes hjertes tilstand; hun ofrede den blomst, der betyder: „Et bliddende hjerte.“ — Ja vel, et bliddende hjerte ofrede hun; men mener J. Høye kristne, at blomsterofferet kunde stille det bliddende hjerte tilfredst? — Pigen hængt i en steds store sorgmodighed og klagede sin hjertesorg næsten for alle dem, hun traf sammen med. Da kom der en dag en betler til hende. Hun talte ogsaa med ham, og da betleren hører ordet „forløsning“, svarer han og siger: „Dette ord har jeg allerede ofte hørt før.“ „Hvor? Hvor?“ raabte hun — og han beretter, hvorledes der høer uge uddeles til 2,000 fattige; men for uddelingen maa de have en prøvelen af Raparat Christian, og deri høres ofte tale om en forløsning, som en vis „Jesus“ gir. Høer forunderligt! Den elendige betler var møt og manglet latet — den rige pige hungrede — og de hungrige spiser han med gode gaver, men lar de rige tomhøvede. Ja, salige er de, som er fattige i aanden; thi himmerigets rige er d. res.“

Men hvem var Raparat Christian? Han havde søken været en Bramin (prest for Bramadgisterne i Indien), og som saadan har han navnet Raparat, men han havde omdøbt sig til den herre Jesus, derfor hed han Christian, og nu var han missionsprest. Betleren vidste ikke mere, hvor mandens bolig var; kun den del af staden, hvor han boede, kunde han opgi. Pigen sandt endelig missionspresten, kaldt ned for hans fødder og sagde: „Før mig til Jesus, at han kan gi mig forløsning!“ I sin ensolthed mente hun, at Jesus endnu vandrede jumlig paa jorden ligesom i sit kjøds dage. Og Raparat Christian førte hende i sandhed til Herren ved øret og sakramenterne under hjertelig søn. — Hendes hjerte holdt op at bløde, og nu var hun med dette navnet Naanda, d. e.: „Fryd og glæde.“

Seattle.

Jumannels lutherist Kirke af den norske Synode, Øjernet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Cor.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

H. A. Elab, Pastor 1026 Minor Str. Tel: Rain 7788

• • "PACIFIC HEROLD" • •

Et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbyterianerne for Pacific distrikt af den nordlige halvdel af N. P. Amer. (som redaktør og forretningsfører).

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for året.....50 Cts.
halvåret.....25 Cts.
til Europa for et år.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Det gudbedstede dette, at man ikke længer forlægger Pacific Lutheran University Association og Pacific Herold under et. Alt, som vedkommer bladet, penge og indsendelser, maa derfor sendes direkte til Pacific Herold, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale skat for sig, maa sende sin skatte-kolterring eller eller opgave en gunstnærlig beskrivelse over skattes beliggenhed.

Send penge i "check" eller "money-order."

For tre abonnenter kan endnu sættes bogen: Fodture i Sympien og Palm-Flora.

Parklands 17de malfest maa siges var en vellykket tilfrelning af kvindeforeningen og festkomiteen.

Alt paa kl. 10:30 marcherede akademiets bandagitter i sine hvide, nette banddragter, anført af George J. Hanson, hen til menighedens fremtidslige lise-park, hvor en platform for talerne, sangerne og musikken var opstaaet og dækket helt til for lektøren. Efterat banden havde sporet med et musiknummer, led pastor Harkad forsamlingen velkommen i en kort orienterende tale og introducerede pastor Joverien fra Tacoma, som den norske festtaler. Med lid og varme udførte denne pastor "emeritus" sit derved og bestede en ludekla vedfjæmelse. Man maatte — endog i denne kjølige luft — tydelig føle en mild velsjærende flammes om hjerterodderne, hvor da taleren sluttede med de berømtede ord fra broderkjæden paa Gidsvold: "Enige og tro, indtil Døden falder." Vi maa kun beklage, at vi ikke kan anføre mere

af hans udmærkede og indgaaende tale.

Efterat "Buren" og "Ris. loori" havde traktet med hver sin sang, blev "Kongdommen" fremkaldt, en af "den tredje generation," den unge pastor, Ove J. P. - us. Om hans farfar sagdes der engang paa et synodemøde, da han paa grund af sin alder nægtede sig for at modtage frendeledelsen, blev han kaldt af formanden: "Vi vil ha dig, selv om vi skulle maatte bære dig hjem paa vore mæder." (Ordene her citeres efter husjournalen.)

Seancjænnen holdt nu sin festtale paa engelsk. Talen var godt gennemført og del ordret og derinde sig om denne sag:

"The Norseman as an American Citizen"

Dette udtalelse har da ved blæse to vel b. g. u. bede og kraftig beviste paa stude:

"He has inherited the qualities of a good citizen. He has made the record of a good citizen."

Og unge og gamle tapperes med at tilslutte ham derved bifald.

Efterat "Buren" havde sunget og endog maattet lytte de gjenslagne besjævnere, saa kom den tredje festtaler, E. B. Nelson, hvem skriftstævnen i al gemtliggheit kaldte for "en sjelden fugl," fordi han i sin person bærer to sige hver sammen, som en absolut og en tilføjers. Nelson var i Balarb og havde med hustru, datter og en del andre Ballard-bønder gjennev Washingtons store "tollingsber." Seattle og Tacoma og de der glimrende festligheder fundet veien lige til vor rolige freg. Parkland, hvor han ved siden af sin naturfjæmhed, for første gang fik se den saa meget omtalte store bygning, Pacific Lutheran Academy. Hver et godt en 25 aars praksis som sagfører her i landet, holdt mr. Nelson dog sin festtale paa godt Kristiania-norsk.

Han led til at være en mand, der følger med tiden, dog især, at han ikke har glemt sin barnstjerne og ikke kastet overbord sin barnstjerne, som en uoverstodig ballast. Han led til at være vel hjemme i det gamle lands forhold. Han talte udtrykkelig om landets og de enkelte herre hvers indbyggertal, folkeoplysning og den tilføjers og politikkens udvikling indtil nutiden. Tilførs forsonede han paa det indfjæmliche om for alt i verden ikke et glemme den gode arv, som vi har faaet fra vor gamle, hæderlige mor Norge, og ikke flammes og over at være hendes sønner og døtre, men med al evne og kraft bestritte

os paa ærligheit i sand gudsdyngt, tro mod vor land og tro med vor Gud i den herre lutherske lise, hvor vi er fødte, bødte og kristenrettede efter den sunde lærdomsforen og de fremme føddes eksempel.

"Enig, d. gjer best, som vi alle ved," sa han, "saa la os være enige og tro mod sandheden, indtil alt andet falder!"

Det gjæde os — lidne — godt at høre denne "loome's mand" tale et evangelisk forord for den lutherske lise med dens rime ord og jfæmmenter, hvor han sluttede sin indgaaende tale med at citere det berømtede salmevers:

"Guds ord, det er vor arv og bød,
Det skal vor afstam være;
Gud glo os i vor grav den rød,
Vi holdt det best i ære!
Det er vor hjælp i nød,
Vor trøst i lid og bød;
O Gud, ihvør det gear,
Lad dog, med b. verden staar,
Det i vor os behærd!"

Efter endnu lidt musik, blev man indbudet til middagsmaaltid, serveret af kvindeforeningen i det her anledningen blouster- og flagsmykkede gymnastiske lokale.

Udover eftermiddagen rullede man rundt paa festpladsen, hørte paa musik og sang, slog af en passiar med gamle og nye berømtede, mens man all imellem kjøbte en eller anden pen liden ting enten af kvindeforeningen eller af de smaa tapere "Busy Boas," (der den følgende mandag udførte et valfer program til fordel for Klafamissionsen og barneshjemmet her.) og for en rimelig pris forkyndede man sig med sige gode søger som stabels, frugt, lise og kager efter behag.

Mange tal til kvindeforeningen og dens festkomite, mange tal til festtalerne, sangerne og musikanten og mange tal til de bønder, der trods det norske kjølige veir fra mange lunter dog var komne sammen her for paa en festsummelig maade at fejre dagen med os og saaledes ogsaa hjælpe os med vore missionsbestræbelser. Tak til alle Tacoma-Seattle og Ballard-bønder, som paa denne vor sælle nationale mindesdag vilde komme og "se os", tal og velkommen i hjem!

Blandt langveis besjærende mest i vi os med P. J. Arild af Grand Forks, N. D., paa hjemreise fra Saskatchewan, og miss Laura Gaugen fra Garbald, Finn.

Gud se tal og ære for alt!

YES SIR
WATCHES
ARE SOLD
HERE

ALSO
DIAMONDS

And every article is guaranteed.

Come in—take a look at a beautiful display of
JEWELRY
On the counter you will also find catalog illustrating thousands of useful and practical Gems

If you want the very best values for your money
BUY HERE
THAT'S ALL
Kraabel & Erickson
PARKLAND, WASH.

Til Indremissionen.

Køb et Johnson \$5, L. O. Stub \$5, Olson Brod \$5, Iver Furnis \$5, J. Stensen \$5, Thore Biken \$1, R. L. Rostad \$1, R. L. Rantson \$1, N. O. Donig \$1, W. R. Tøste \$5, G. D. Berce \$1, Florence kvædel \$25, Indsamlet ved E. E. Thompson og Chr. Olson i Slagf menighed, post: Hjer-nagels kald: W. O. P. \$10, T. E. Thompson \$5, Ole Gundersen \$5, Iver Jansen \$2, Christ Olson \$2, W. Johnson \$2, Lars Engen \$2, Mrs. B. Johnson \$2, Lars Danielson \$1, L. Leif \$1, M. Samuelsen \$1, Edward Gaugen \$1, Miss Vera Engen \$1, Christian Hansen \$1, John Posen \$1, Ole Haanstad \$5, Ole Rønde \$1, John Rønset \$1, Miss Tellen \$1, J. Johannsen \$1, W. Bjelkestad \$1, John Roe \$5, John Holt \$5.

R. J. Song
Redaktør

Fra Norge.

Biskop Wegelsens ordination.

(Slutning).

Biskop Wegelsen begynde derpaa sin prædiken over dagens tekst. Først gav han en udsigt over det profetiske ordets betydning og rækkevidde. Det er sammenhængen i sigterens liv, som det gjælder for Kristi menighed at agte vel paa, om den skal vinde fuld forstaaelse af Guds riges taalen og ryzene. Det profetiske ord er ligesom sønnen kastet ud i vandet. Det kommer sig ring paa ring, indtil den sidste naar over til den anden bred. Vi kan trogt la de kristne videnskaber og den historiske forklaring arbejde. Vi kan være stifter paa, at det lig, som fremgik fra gennem Israels folk, aldrig skal stilles. Han vilde gerne, at hans første ord i hans vidnesbyrd paa denne dag skulle være dette: Gud og agte vel paa det profetiske ord, lad os ikke glemme forberedelsestiden og dens tale til og fra Gud!

Vær i sine træ og den livsanskuelse og verdensopfattning, som bygger paa den, ser Jesus Kristus som alle sigters og tidens levende midtpunkt, som den med hvem alle stunder i forbindelse.

Er det saa, at tiden er fattig paa rent, hvide og hellige idealer, som kan lægge magt over de unge voldsnes sind, er det saa, at navnlig vor ungdom al for ofte er udsat for at komme under paa- virkning, som skaber deres hjerte og vilde deres syn i de for karakteren bestemte art, hvorfor griber vi da ikke til Jesu Kristi fuldkomne og herlige menneskestillelse? Har vi selv grebet af den, saa maatte vi ikke ta dette som en lette eller overhøring; men det maatte bli det, vi søgte hen til, alle vi, som vil gi noget af vore kræfter og evner for at tjene oplysning af et menneskeligt iblandt os, som Gud kan ha ære og glæde af.

Alt, som er oppe i vore dage, er i sin inderste rod udspunget fra den verdensmagt, som har sit udsping i Jesu evangelium, af fattig og dannelsje, af den barmhjertighed og mildhed i tænkning, som dog er utvilsomt iblandt os, alt det, som har skabt det store, moderne samfund, som altfor ofte taler sig selv for det, er en afsættning, en afsættning af Jesu evangeliums magt over folkene. Men vi maa ikke tænke hermed; thi fattig, moral og humanitet er dog bare medsigende ting. Vi kan

ikke frelse eller forløses, vi kan ikke vinde et evigt liv med dem. Lad der tænkes og filosoferes over forsoningen og forsoningens store hemmelighed, dette ved jeg, det vil jeg gjerne vidne idag, at Jesus er død for os, han har baaret vore synder og sonet for dem paa korsets træ. Dette ved jeg med hele Guds menighed; og derfor tør jeg vidne min tro paa den forsoning og begraelse og opstandne Jesus Kristus, den sonde, som kommer.

Biskopen fortsatte derpaa sin udtalelse om dagens tekst. „Amerika.“

Vækkelsen i Skandinavien griber stadig mere om sig. Et betydningsfuldt træk for vækkelsens art er det, at der de to helstegne var en enorm tilstrømning til alle kirker og huse. Overalt var der aldeles fuldt, og mange kirker kunde ikke modta alle dem, som søgte til. Gudsordets vældige betydning var fuldt til alle tre gudstjenester igennem. Og saa i alle verdens sprog, — ja, endog i mangelsprogen, hvor ordet jo er tilsvindende og løst og betydningsløs, er det grad varierende, og hvor man træffer de mest mest forfælske, mæler man en stund og byr alvorlig vækkelse.

Albert Lunde vil en af de første dage tale paa mangelsprogen og prædikanter i Robakki paa Akershus skraanfalt. „Landst.“ ved O. S.

Bekjendtgørelse.

De lokale distrikts præstekonferens begynder, som Gud vil, sit møde i Tacoma, Wash., den 14de juni, onsdag formiddag klokken 9.

J. O. Dale, sek.

Til salgs.

100 acre, en del indsaad med h, en del rod, resten prairie med rindende vand, 1 1/2 mil fra Parkland. For mere uoplysning henvende man sig til J. & S. Storvick, Parkland, Wash.

En ældre skotsk dame, som hadde ikke saa lidet ubekjendte med sin prest, gifte sig lige stiltig for at høre hans prædiken. Da hendes venner spurgte, hvordan hun dog kunde gøre det, svarte hun: „Vidste jeg en ting med min prest, men ingen med Gud og hans evangelium.“

H. E. Anderson

John Holleque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics' tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1540 Pacific Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and

Room Mouldings, Sash

and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE John 3041

Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Staudinovist Klædehandel. Mænds og Gutteres

Klæder, Huderklæd, Hatte og Eto

10 Procent Afslag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven,
Cashier.

Stephen M. C. Appleby,
Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL.

\$100,000

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

DR. J. L. RYNNING.

FRENCH BLOCK, CORNER OF

15TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY

APPOINTMENT.

TEL. OFFICE BLACK 2607.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA,

WASH

PHOTOGRAPHS

Aaberg

First Class Photos. All

Work Warranted.

1322 Pac. Ave.—Tacoma

When in need

Of Painting Paperhang-
ing or Calomining, call on
B. Benson, Parkland, Wash.

NORSKE HOFMANDSDRAABE

Naftdræber, Slagvaad, Rice Balsam etc., Hesselroth's Svenske Jernvin, Lion's Beef, Iron and Wine samt den fineste Lofolen Torakolevertran kan erholdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien, Harry B. Selvig, Fri-Løvsting
Tel. James 144 1102 Tacoma Ave.

1115 Tac. Ave 1117 Tac. Ave
The Leader

BIG SALE ON WRAPPERS ALL SIZES

\$1.25 Quality goes at 75c Ladies' Hats, entire line to be closed out at cost and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns, Kuriko and Oleoid E. G. TROMMALD

University Meat Market A. A. FANGSRUD, PROP Dealer in all Kinds of Fresh and Salt Meats PARKLAND WASH

E. O. Erickson
Notary Public

Udfærdiger Ejfæder Kontrakter osv. Parkland, Wash.

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Bølletter til Parkland Indersk. Børnehjem, mærket et "Deren" der findes til "The Parkland Lutheran Children's Home," Parkland, Washington.

F. J. Lee
PHOTOGRAPHER

1535 Commerce St. or Jefferson Ave
TACOMA WASH
Phone Black 7934

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa kysten, men den har sat sig som maal at være den bedste i sit slag. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og saaledes udstyge dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne egner sig for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa beklædningerne, naar det gælder at anskaffe lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høre nytte. Skolen har nu otte faste ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 10 aar skolen har virket, har den vækset sig ind i forholdene herude, og har saaledes havt bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hervedes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kursus: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et kursus i haandarbejde, og et efterkursus for udlømmere.

Hvad det koster. Skolepenge, bøger, logi, og bager for ni måneder beløber sig til omtrent \$150.00. Høstterminen begynder den 4de Oktober. Skriv efter katalog.

Adresse: A J Song, Parkland, Wash.

The Greatest Bicycle Store in The State.

Why? Because we carry the largest stock and the most complete assortment of Bicycles and Bicycle Supplies this side of Portland

We sell the Rambler, Columbia, Reading Standard Ivar Johnson and other standard makes. Prices from \$25 to \$50.

On Supplies and repair work our prices are right and everything guaranteed.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH

Bestjendtgjærelser for Spokane, Wash.

Gudstjeneste ved past. O. W. Golden i Kolehjet bygged den tytte firkte paa hjørnet af Division & Seb.

Hver søndag formiddag kl. 11 og hver torsdag aften kl. 8.

Søndagsskole kl. 10 formiddag. Lærebogsskole kl. 10 formiddag.

Prindeforening møder hver to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Ungdomsforening møder den fjerde tirsdag i hver måned.

Alle er indbuds til vore gudstjenester.

Printing

All kinds, large or small Superior facilities for turning out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St. Tacoma Phone Main 432

Pacific District Presses

- Bluffton J. Cor 175 Redford St. Corvallis, Ore.
- Boyer, V. Corvallis, Ore., cor. W & Pratt St
- Bjork, W. O. Cor. 19th & Tacoma St. Bellingham, Wash.
- Christensen W. H. 125 State Street Pullard St. Corvallis, O. R.
- 1705-13 Ave., East Oakes, Cal.
- Deer, J. O., Silvans, Wash.
- Feltz E. G. 2000 Lombard Ave, Everett, Wa
- Strandberg O. 1663 Howard St. San Francisco, Cal.
- Hogart, O. 425 East 10th Street, Phone: Scott 2133. Portland, Ore.
- Hartshorn, V., Parkland, Wash.
- Hellekson, O. E., Geneva, Idaho.
- Golden, O. W., G. 622 Webster Ave., Spokane, Wash.
- Johnson, J. 204 3rd St. Astoria, Cal
- Parsons W. A. 2106 Melrose St., Oakland, Cal.
- Rietzen, G. J. O. Hennricks, Cal. For 1
- Orbel, O. J. 1015 Gladstone Phone: Red 711 Bellingham, Wash.
- Scherten, A. Silverton, Oregon.
- Stubb, J. R., 1626 Miner Ave. Seattle, Wa
- Warren, G. K. 1608 So. 3rd St. Tacoma, Wash.
- Wattel, O. Parkland, Wash.
- Wentzen, J. W. Box 208 Slemons, Cal.
- Wentzen, G. W. 2446 1st St. San Francisco, Cal.
- Wentzen, G. W. 2446 1st St. San Francisco, Cal.

Vra Parkland og andre kanter

Mr. Carl Foss besøgte P. L. A. nogle dage paa gjennemreise fra Bay Center til sit hjem i Everett.

Mr. A. Hanson har kjøbt sig hus i Tacoma; han flyttet forrige lørdag.

Menighedens skolebørn gav tilbødeste et vellykket program mandag aften. Adgangsprisen var blot 10c. Indtægterne deles mellem alaskamissionen og barnehjemmet her.

Past. Harstad var i Astoria, Ore., forrige søndag.

The Willing Workers møder hos Molden førstkommande søndag.

B. Pedersen, forhen af Edison, er indvalgt i bestyret (City Council) i Wilbur. Mr. Pedersen er ogsaa trustee og kasserer for menigheden.

I Redmond holdes en kirkefest søndag den 1de juni. Om formiddagen prædiker past. Iversen fra Tacoma. Eftermiddag holdes taler paa norsk og engelsk samskorsang. Vær hjertelig velkommen fra fjæret og nær.

Pastor Nissen, Wilbur, frydede sig forleden dag ved et kort (for kort) besøg af past. G. Terager, missouri-synodens reisepræst i Østre Washington.

En ledende nordmand præderte ved et anti-japansisk møde. Er der ikke andre ting, som kan være en større fare end "the yellow peril"?

Hvis den hvide race er saa degeneret, at den ikke kan staa sig mod den gule, som Rom ikke kunde forsvare sig mod germanerne saa er det paa tide, at de selv tar et rev i seilene.

Før dem, som endnu har interesse for det gamle land, er vel ogsaa den russiske fare nærmere i tankerne end den gule.

Past. Berg, som for tiden er i

Seattle, haaber snart at bli saa bra, at han kan taale reisen Øst-over igjen.

Bibelen trykkes nu paa heni-mod 400 sp. og.

Streiken i Chicago synes at sætte følgende spørgsmaal frem for offentligheden: Hører ordene i uafhængighedserklæringen: "life, liberty, and the pursuit of happiness", ikke mere til vore rettigheder uden forsaavidt arbejderunionerne finder for godt at la os beholde dem? Har en arbejder, som ikke tilhører en eller anden union, nogensomhelst ret til at arbejde og saaledes forsørge sig og sine? Har en mand eller et firma ret eller frihed til at ansætte, hvem de vil, uden først at spørge de forskjellige unioner tilraads og faa deres tilslutning?

Unionsarbejderne i Chicago synes at svare et kraftigt nei til alle disse spørgsmaal. Hvor blir der af nastekjærligheden her?

Skal ikke arbejderunionerne tabe alle skikkelige folks agtelse; skal de ikke være behjælpelige til at træ Guds og menneskers love under fødder, saa er det paatide at de selv hjælper til at rette paa den forbryderske lovløshed, som holder paa at bli en fast regel ved hver streik for tiden. Det er ikke ved at trampe paa sine medmenneskers rettigheder, man skal søge sit udkomme i denne verden, men ved fordragelighed mod hverandra. Det vilde hjælpe mere.

Tacoma har nylig havt sin andel af arbejderuroigheder og dermed forbundne mord endog. En af unionens ledere udtalte da, ifølge Ledger: "Streikerne vil herefter ikke være ansvarlige for sine handlinger."

Vil saadanne udtalelser bøde paa skaden? Kan et menneske nogensinde komme bort fra sit ansvar? Det er blot en klasse mennesker, vi holder for ansvarlige for sine handlinger, men dem tar vi derfor ogsaa vare paa.

Hvad enhver gjør skal han engang svare for, saa er Guds dom.

Mens Roosevelt et dnu var en

civil service kommissionær, udtalte han sig meget anerkjendende om missionsarbeidet.

Da han havde besøgt indianer-reservationerne og set, hvad evangeliet har gjort for indianerne, sa han blandt andet:

"Jeg havde ønsket, efter at jeg kom tilbage, at jeg havde været istand til at meddele mine erfaringer til de folk — folk, som ofte mener det arlig —, som taler om missionens unyttighed. Kunde de fatte blot en tiendedel af det arbejde, som ikke bare gjøres, men har været gjort ude der, saa vilde de skjønne, at intet mere praktisk arbejde, intet arbejde, som mere fremhjælper civilisationen, kan eksistere, end det arbejde, der udføres af mænd og kvinder, som ofrer sit liv for Kristi evangeliums udbredelse."

Den syge sentimentalitet, som ofte vises mod dømtede forbrydere er ikke alene medbydelig, men den er samfundsfarlig, idet den synes at sprede en glorie over forbrydernes hoveder.

Ex-præsident Hayes sa engang: "Fængselsreform har intet tilfælles med den sentimentalitet som gjør martyrer af dødsdømte mordere, og halte af domfældte misdådere. Den sender ikke kvinder med sjældne retter og kostbare blomster til de retfærdig dømtes celler; den er skamfuld over dem som gjør det. Den tror paa lovens haardhævelse; den insisterer paa, at forbrydere bør rettelig straffes, som noget der er nødvendigt for samfundets bestaaen, dydorsfremme, og som det bedste — det eneste middel for forbryderne selv."

Gudstjenester.

O. Stattebøls kalb.

Søst. Søn. 28 maj kl. 11.

Ojala (Søn.) 4 juni kl. 10:30.

Balthon (Søn.) 4 juni kl. 3:30.

Bupafing (altersang) 11 juni kl. 10:30

Fra Vallard.

Der blir konfirmation i Vallard, og St. Christentens kalb, førstkommande søndag den 28de maj. Gudstjenesten begynder præcis kl. 11. Man bedes om at medbringe Landets folkebog. Ofre oplyses til menighedskassens.

Konfirmandernes navne er: Charles Hansen, William Butler, Emma Andersen, Inga Olsen, Lydia Thompson, Sigle Holten, Sida Neslo, Selma Trines, Halban Petersen, Nellie Blomqvist, Olga Hansen, Berda Jacobsen, Harald Butler, Chr. Strandrud, Kagebt Fredrikson, Alma Barstad, Amanda Nelson, Emilie Drette, Ellinda Boeg, Clara Johansen, Anna Nesnes, Henry Jorrien, Ella Bjørnsen, Regina Hansen, Agnes Olsen, Trugve Sandaa.

Betalt paa Herold.

G. J. Patten, G. J. Hansen, Paul Moen, her kl. J. V. Kopang, Thos. G. Lyng, O. Strøm, Olaf Olsen, Mrs. J. R. Wilk, M. E. Tall, J. Pedersen, Mrs. Anna Simonsen, Mrs. Clara Jerning, O. Starck, G. R. Brodey, Mrs. Inga Anderson, Mrs. Mathilde Simonsen, Oscar Sand, Mrs. Gurine Nelson, Robert Carter, Gina Hagen, Martha Nilson, Johan Olsen, Mrs. G. S. J. Sang, Mrs. Charlotte Kross, Mrs. G. S. Jøberg, Paul Strøm, Christian Kval, Mrs. G. L. Nilson, Mrs. Thos. Thompson, G. E. Olson, Mrs. Martha Dahl, Mrs. Carl Nafise, Mrs. G. P. Stokken, Mrs. J. W. Stoen, Mrs. Emma Sandaa, Mrs. J. E. Verjon, Mrs. Willa Roman, August Kval, Mrs. Oscar W. Øst, Andrew Anderson, Emil Jøberg, Paul Olsen, Peter Olsen, Anton Martinson, Mrs. Louise Anderson, Anna Berg, Oscar Sandaa, Wood Jensen, Anton Johnsen, Louis G. Tverton, Rudolph Anderson, Edward Hansen, Mrs. Wm. Nilson, O. Gide, G. L. Kaulo, Albert Thronson, Mrs. O. E. Stenrud, past. H. Gier, Mr. Edmund K. Oren, Margrethe Hauke, Mrs. J. Sandaa, Mrs. J. Gange, Mrs. Albert Sigvold, Mrs. P. in. Heidestrøm, Mrs. Silda Sigvoldsen, her kl. Paul Høy 12, E. L. Hansen 13, John L. Sandaa 14, Peter Knutsen 15, E. L. Sandaa 16, Ole Anderson, Joer Bek, Albert Ped, Knut Jøger, Edmund Sandaa, Jacob Jacobsen, Hans Jensen. Disse 7 sidste betalte tilhøimmen \$1.50 ved paa. Alder.

Herf!

En særskilt ting fandtes en tid før 17de majfesten i Parkland, paa gaden, nordvest for skolemiest. Gierne hentende sig til mr. Pednes eller Pacific Herold.